

Vyznání Virole

1. Když náladu mám ospalou
a smutek táhne duší mou,
tak mi pak stačí, chvílku, dvě radši,
jen zazpívat si s Violou.

To se hned mraky rozplynou,
slunce zas svítí krajinou
a na mé tváři úsměv zazáří,
já neměnil bych za jinou....

- R: Když si spolu zpíváme kvetou máky v poli,
roztají všechny ledy, zvony všude zvoní,
když si spolu zpíváme, tak nás nic nebolí,
když si spolu zpíváme, jsme rádi, že se máme...

2. Tak už to táhnem spoustu let,
po tónech tam a zase zpět,
kráčíme spolu nahoru dolu,
na prknech, co znamenaj svět.

Viola – pouhých písmen pět,
ukrývá pohádkový svět,
svět krásných tónů, pár přátel k tomu,
kdo by tam nechtěl na výlet...

V Žamberku, březen 2008